

som fra den højtærede Landbrugsminister, heraf særlig over Udtalelsen om Udvidelsen af vor kommunale Valgret. Der er to Ting, som Demokratiet — og her tænker jeg særlig paa Landbodemokratiet. — baade maa ønske og fordre, og det er en almindelig kommunal Valgret og en forbedret Udgave af Loven om Jord til Landarbejdere. Kunne vi gennemføre disse to Ting, tror jeg, at Demokratiet fremdeles vilde vokse, baade i Styrke og Tal. Loven om Jord til Landarbejdere skal jo revideres om kort Tid. Der kan vel ikke være Tale om at fremskynde Tidspunktet derfor — det vilde ellers være meget heldigt — men jeg vil henstille til den ærede Landbrugsminister i rette Tid at tænke paa at faa denne Lov ret betydelig udvidet og forbedret. Mangt og meget vil afhænge af, hvor heldige vi kunne være med denne Lovs Omformning, og hvor praktisk dens Udførelse bliver, thi nægtes kan det ikke, at den nuværende Lov, foruden paa visse Egne, hvor Jorden er dyr, næsten at være ubrugelig, har en hel Del Omsvøb, og med Hensyn til Byggelsen af Husene volder en hel Del unødigt Besvær og Forstyrrelse. Morsomt var det for Resten i Fjor ved Udstillingen i Odense at se et Hus, der var udstillet som Model for Husene paa disse Husmands-lodder. Huset kunde for øvrigt være ganske praktisk indrettet og meget dejligt at se til, men det forekommer mig, at med den nuværende Maksimumsgrænse af 4,000 Kr. for en saadan Huslod, kunde man neppe faa andet end Huset alene. Den Model opfattede jeg nærmest som et Mønster for, hvordan et saadant Hus ikke skal være.

O. Olsen: Det er jo snart et staaende Emne hos Tingets Medlemmer, hvad Parti de end tilhøre, dels at udtale deres store Glæde over Systemskiftet, deres store Glæde over det første Venstreministerium og dernæst udtale sig for stor Sparsommelighed i alle Brancher. At vi Venstre-mænd, som det ærede Medlem for Ver-ningekredsen (H. Holm) udtrykte sig for-leden, ere glade over Systemskiftet, ja, det er vel ikke saa forunderligt, og det er der vel heller ingen, der betvivler, og at ogsaa andre Partier udtale deres Glæde over Systemskiftet, det kunne vi jo for Resten ogsaa være glade ved. Jeg skal ikke følge ærede foregaaende Taleres Eksempel, jeg skal hverken udtale min Glæde over Systemskiftet eller absolut raabe paa Spar-sommelighed, og jeg tror heller ikke, at det vil være nødvendigt, at efterfølgende

Talere mere komme ind paa at berøre disse Punkter. Det er allerede nævnt her, at man ogsaa kan spare for meget, at man kan spare paa Skillingen, medens man lader Daleren springe. Heller ikke nogen af de foregaaende Talere har givet Mini-steriet Anvisning paa, hvor der egentlig kan spares, naar man da undtager det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (Klausen), der jo gav ret gode Anvisninger paa, hvor Sparsommeligheden skulde udføres. Vil man imidlertid endelig tale om at være sparsommelig, skylder man ogsaa at give Anvisning paa, hvorledes der kan spares. Jeg har selvfølgelig ogsaa mine lokale Interesser, som jeg gerne vilde have fremmede, og som kræve betydelige Beløb af Statskassen; men først vil jeg dog nævne et Par Punkter, hvor jeg mener, der kan spares, saa at Pengene blive i Statskassen for at kunne anvendes paa bedre Maade i andet Øjemed. Der maatte for det første kunne skaffes betydelig større Indtægter ved Statsbanerne end hidtil, dels ved at forhøje Taksterne, navnlig for de længere Rejser og for Kort og dels ved at spare paa Udgifterne, særlig ved at spare paa de mange Il- og Ekspres-tog, der løbe paa alle Linier; jeg tror ikke, den ene staar saa synderlig tilbage for den anden. Jeg skal holde mig til den Linie, hvor jeg er bedst kendt, nemlig Sydbanen. Tager man Togplanen, ser man, at der hver Morgen i mindre end 2 Timer afgaar 3 Tog fra Kjøbenhavn Syd paa; i alt Fald et af disse kunde med Lethed undværes. Det første holder ved alle Stationer og er et Tog, der har gaaet, saa længe Sydbanen har været aaben. De to næste Tog afgaa fra Kjøbenhavn Kl. 9²⁰ og 10¹⁰, altsaa med 50 Minutters Mellemrum, og de samles paa Masnedø, saa vidt jeg husker, 11⁵⁴, de komme altsaa til Masnedø med 21 Minut-ters Mellemrum. I alt Fald i Vintersæsonen kunde det ene af disse Tog godt undværes, saa meget mere som der er meget faa Pas-sagerer med disse Tog. Det første holder kun ved de større Stationer, medens det andet kører lige fra Kjøbenhavn til Mas-nedø, og de meget faa Passagerer kunde med største Lethed beforders med det ene af dem. Da de nu samles ved Masnedø med 21 Minutters Mellemrum, tror jeg, at man heller ikke behøver at tage saa meget Hensyn til den saa meget omtalte kostbare Tid for Befolkningen. Jeg henstiller derfor til Trafikministeriet at tage under alvorlig Overvejelse, om ikke det ene af disse Tog kan spares, i alt Fald i Vintersæsonen. Noget